

YLEISOHJE METSÄSTYSLAIN 41 A §:N MUKAISTEN POIKKEUSLUPIEN HAKEMISEEN (KARHU – MEHILÄIS- VAHINGOT) (päivitetty 19.6.2012)

Suurpetojen poikkeusluvanvaraista pyyntiä koskevat säännökset muuttuivat 1.3.2011. Tärkeimpänä lainsäädännöllisenä uudistuksena oli se, että metsästyslain mukainen lupahallinto on kokonaisuudessaan Suomen riistakeskuksen julkisena hallintotehtävänä. Tämän seurauksena Suomen riistakeskus käsittelee mm. metsästyslaissa tarkoitettuja pyyntilupia ja poikkeuslupia koskevat hakemukset ja tekee niihin päätökset. Päätöksissä voidaan poiketa myös mm. kiellettyjä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista kielloista. Lisäksi poikkeuslupiin liittyvistä säännöksistä, kuten poikkeamisen edellytysten arvioinnista ja ilmoitusvelvollisuudesta säädetään tarkemmin metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (169/2011) (jäljempänä VNa 169/2011).

Uudessa lainsäädännössä on selkeytetty suurpetojen osalta poikkeuslupien jakautuminen ns. kannanhoidollisiin poikkeuslupiin (41 a §:n 3 momentti, joka koskee suurpedoista sutta, karhua ja ilvestä) ja ns. vahinkoperusteisiin poikkeuslupiin (41 a §:n 1 momentti, joka koskee ahmaa, sutta, karhua ja ilvestä). Kannanhoidollisia poikkeuslupia voidaan suurpetojen lisäksi myöntää myös saukolle (jos erikseen annetulla asetuksella niin säädettäisiin), mutta käytännössä kyseeseen tulevat vain karhu ja ilves. Kannanhoidollisia poikkeuslupia voidaan myöntää vain lajin vahvalla esiintymisalueella tapahtuvaan metsästykseseen (VNa 169/2011 4 §:n 3 momentti), mikä tarkoittaa, että alueelta tulee olla tietoa alueen suurpeto-tyksilöistä esimerkiksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle toimitettujen Tassuhavaintojen muodossa.

Vahinkoperusteisia poikkeuslupia voidaan myöntää suurpetojen lisäksi myös saukon, euroopanmajavan, hallin, kirjohylkeen, itämeren norpan, hillerin, näädän ja metsäjäniksen pyydystämiseen tai tappamiseen. Suomen riistakeskuksen päätöksentekoa rajoitetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla, joilla säädetään tarvittaessa kyseisten lajien suurimmat sallitut saalismäärät alueittain.

Tämä ohje koskee erityisesti metsästyslain (615/1993) 41 a §:n mukaisten vahinkoperusteisten poikkeuslupien hakemista **karhujen aiheuttamien mehiläisvahinkojen** ennalta estämiseksi.

Vahinkoperusteisten poikkeuslupien hakemisen ja myöntämisen perusta

Suomen riistakeskus voi myöntää poikkeusluvan karhun osalta mm. välittömiin tilanteisiin erityisen merkittävän vahingon estämiseksi. Poikkeuslupa voidaan myöntää vain alueellisesti rajatulle alueelle ottaen huomioon turvattavien kohteiden (esim. mehiläispesien) sijainti. Rajauksessa voidaan ottaa huomioon ko. suurpedon elinpiiri ja mahdollinen liikkumisalue pyynnin aikana. Jotta pyynti kohdistuisi tiettyyn yksilöön tai tiettyihin vahinkoa ai-

heuttaviin yksilöihin, poikkeuslupa myönnetään korkeintaan 14 vuorokauden ajaksi (VNa 169/2011).

Merkittävä uudistus metsästyslain muuttamisen yhteydessä oli, että Suomen riistakeskus voi metsästyslain 41 §:n 3 momentin nojalla myöntää päätöksen yhteydessä myös poikkeuslupan moottorikäyttöisen kulkuneuvon, kuten auton, moottorikelkan ja mönkijän lisäksi myös ilma-aluksen, kuten helikopterin, käyttämiseen metsästyslain 32 §:n rajoituksesta riippumatta. Tällöin hakijan on kuitenkin esitettävä hakemuksessaan perusteltu syy, jonka vuoksi pyynnissä tarvitaan moottorikäyttöisiä kulkuneuvoja. Lisäksi Suomen riistakeskus voi poiketa metsästyslain 33 §:ssä säädetyistä kiellettyjä pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevista säännöksistä (käytännössä kohdassa 4 mainittu keinovalo), 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:ssä säädetyistä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

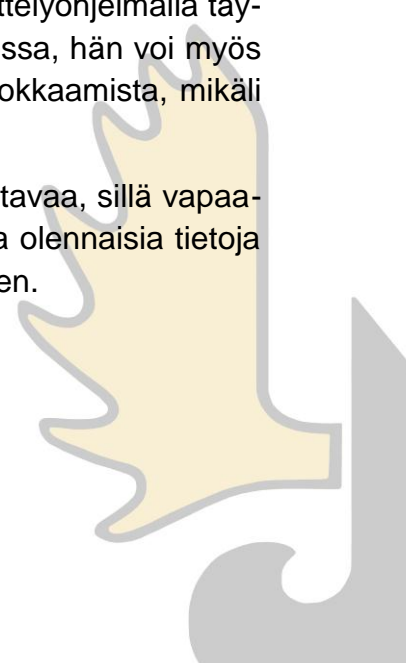
Poikkeusluvan hakeminen

Poikkeuslupaa haetaan Suomen riistakeskukselta sen alueen aluetoimistosta, jonka alueelle suurin osa hakemusalueesta sijoittuu. Aluetoimistojen yhteystiedot ovat www.riista.fi -sivustolla. Mikäli poikkeuslupahakemus toimitetaan sähköpostilla, se osoitetaan kyseessä olevan aluetoimiston sähköpostiosoitteeseen, kuten esimerkiksi kaakkois-suomi@riista.fi, pohjois-karjala@riista.fi tai etela-savo@riista.fi. Kun hakemus toimitetaan sähköpostilla aluetoimiston sähköpostiosoitteeseen, hakemus tulee vireille. Sähköpostihakemuksen vastaanottajaksi voi lisätä myös aluetoimiston riistapäällikön, mutta se ei ole välttämätöntä.

Hakemuksen voi toimittaa myös tavallisessa postissa, faksilla tai käydä jättämässä henkilökohtaisesti aluetoimistoon. Käsittelyn nopeuttamiseksi hakemuksen toimittaminen sähköpostilla on kuitenkin suositeltavaa. Edelleen käsittelyn nopeuttamiseksi ja mahdollisten lisäselvityspyyntöjen välttämiseksi hakemus on syytä tehdä sitä varten laaditulle hakemuslomakkeelle, joka löytyy Suomen riistakeskuksen verkkopalvelusta osoitteesta www.riista.fi
> Lupahallinto > Poikkeusluvut > Suurpedot, hylkeet, sauikko, euroopanmajava, hilleri, näätä ja jänis.

Kyseisen sivun alaosa löytyy sähköisesti Word- tai muulla tekstinkäsittelyohjelmalla täytettävä lomake. Kun hakija tekee hakemuksen sähköisesti Word-muodossa, hän voi myös tallentaa tehdyn hakemuksen koneelleen ja tarvittaessa jatkaa sen muokkaamista, mikäli ilmenee tarvetta tarkennuksiin.

Hakemuksen voi jättää myös vapaamuotoisena, mutta se ei ole suositeltavaa, sillä vapaamuotoisesta hakemuksesta jää helposti hakemuksen käsittelyn kannalta olennaisia tietoja pois, mikä saattaa johtaa lisäselvityspyyntöön ja päätöksen viivästymiseen.

Hakemuksen tekemisessä huomioitavaa

Vahinkoperusteisia poikkeuslupia haettaessa käytetään seuraavaa hakemuslomaketta:

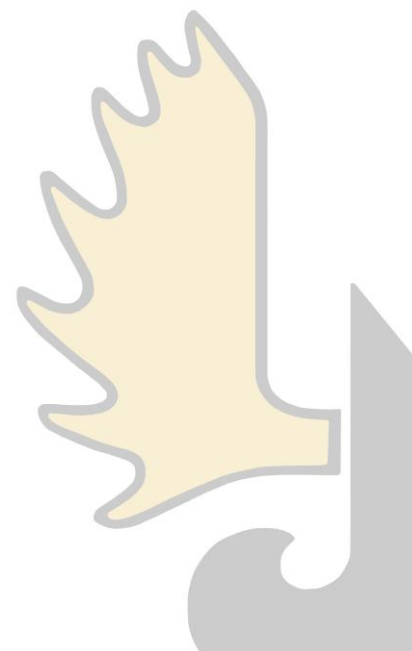
Poikkeuslupahakemus (vahinkoperusteinen poikkeuslupa) – metsästyslain 41 a §:n 1 momentin mukaiset ns. vahinkoperusteiset poikkeusluvut (ahma, susi, karhu, saukko, ilves, euroopanmajava, halli, kirjohylje, itämeren norppa, hilleri, näätä tai metsäjänis).

Lomake käy kaikkien metsästyslain 41 a §:n 1 momentin perusteet täyttävien hakemusten tekoon.

- 1) Hakemuslomake on täytettävä huolellisesti kaikilta osiltaan, jotta voitaisiin välttyä mahdollisilta lisäselvityspyynnöiltä.
- 2) Hakijana voi olla esimerkiksi mehiläistarhaaja tai metsästysseura. Mikäli poikkeuslupaa haetaan metsästysseuran nimissä, yhteyshenkilöllä, joka myös allekirjoittaa hakemuksen, tulee olla metsästysseuran nimenkirjoitusoikeus (esim. puheenjohtaja) tai b) valtakirja metsästysseuralta. Valtakirja tulee liittää hakemukseen. Valtakirjassa tulee olla metsästysseuran puheenjohtajan tai muun nimenkirjoitusoikeuden omaavan henkilön omakätinen allekirjoitus. Valtakirja tulee toimittaa hakemuksen yhteydessä. Sähköisesti hakemuksen yhteydessä toimitettuna olisi valtakirja allekirjoituksineen skannattava ja toimitettava sähköpostilla. Valtakirjan voi myös faksata tai lähettää jopa kännykällä multimediatekstinä. Kunnan siitä käy selväksi, että se on metsästysseuran nimenkirjoitusoikeuden omaavan omakätisesti allekirjoittama. Tällä käytännöllä voidaan varmistaa, ettei kukaan käytä väärin hyväkseen metsästysseuran nimeä hakijana. Helpointa on, että metsästysseuran nimissä toimitettavan poikkeuslupahakemuksen allekirjoittaa metsästysseuran puheenjohtaja (sähköpostin lähettäjistä näkee hakemuksen lähettäjän).
- 3) Poikkeuslupa voidaan myöntää suurpetojen osalta sulan maan aikaan pääsääntöisesti vain yhden yksilön pyyntiin ja myönnettävä poikkeusaika on enintään 14 vuorokautta. Poikkeusluvissa käytetään kuitenkin tapauskohtaista harkintaa ja poikkeuslupapäätöksessä pyydettyäksi sallittuun eläinten lukumäärään vaikuttavat useat tekijät, mm. kuinka monta (vahinkoa aiheuttavaa) yksilöä alueella arvioidaan olevan hakemushetkellä. Lumipeitteen aikaan poikkeamisen kohteena olevien eläinten lukumäärästä saadaan jälkihavaintojen myötä tarkempaa tietoa ja poikkeuslupa voidaan harkita koskemaan useampia yksilöitä. Myönnettävien poikkeuslupien määrään vaikuttaa kuitenkin myös suurinta sallittua saalismäärää rajoittava lajikohtainen maa- ja metsätalousministeriön asetus.
- 4) Seuraavassa vaiheessa määritellään poikkeusperuste, jonka perusteella poikkeuslupaa haetaan. Mehiläisvahinkojen osalta perusteena on hakemuksen kohta ”viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi”.
- 5) Lomakkeen toisella sivulla haetaan tarvittaessa lupaa poiketa mm. kiellettyjä pyyntivälineitä ja -menetelmiä koskevista metsästyslain säännöksistä. Hakijan tulee rastittaa kyseeseen tulevat poikkeamistarpeet ja myös yksilöitä heti kyseisen poikkeamistarpeen alle mitä poikkeamista haetaan: esim. ensimmäisessä kohdassa (32 §) voidaan hakea poikkeuslupaa auton/moottorikelkan/mönkijän käyttöön ja toisessa kohdassa (33 §) keinovalon käyttöön. Pelkkä rasti ruutuun ei siis riitä. Lisäperustelut kirjataan lomakkeen kohtaan ”Muu selvitys”.

- 6) Kirjoitetaan hakemusalueen sijoittuminen kuntatasolla. Kirjoitetaan siis minkä kunnan tai kuntien alueelle haettava poikkeuslupa-alue sijoittuu.
- 7) Merkitään haettavan poikkeuslupa-alueen pinta-ala hehtaareina mahdollisimman tarkasti. Tuhannen hehtaarin tarkkuus on riittävä; esim. 20 000 ha.
- 8) PYYNTIALUEKARTTA voidaan toimittaa kirjepostina, faksina tai sähköisesti, mutta sen voi toimittaa henkilökohtaisestikin Suomen riistakeskuksen aluetoimistolle. Sähköinen toimitus on nopein ja samalla kertaa lähetetyn poikkeuslupahakemuksen kanssa nopeuttaa myös hakemuksen käsittelyä. Karttojen sähköisessä toimittamisessa on aiemmin esiintynyt teknisiä ongelmia, jonka vuoksi tätä on tarpeen ohjeistaa tarkemmin.
 - a. Pyyntialuekartta voidaan tehdä esimerkiksi kopiaamalla sivu GT-kartasta, tai muusta alueen kartasta, ja rajaamalla pyyntialue selvästi, esim. punaisella tussilla. Samassa kartassa tulee olla merkittynä myös todetut vahingot, esim. rasteilla, sekä ns. suuren vahinkoriskin alue, joka voidaan rajata esim. katkoviivalla. Huomioitavaa on erityisesti, että poikkeuslupa voidaan myöntää vain sille rajatulle alueelle, jolla metsästyslain 41 a §:ssä säädetty poikkeusluvun myöntämisedellytykset täyttyvät (ks. ohjeen sivu 5). Pyyntialueen rajaamisessa on kuitenkin tärkeää huomioida rajauksen tarkoituksenmukaisuus. Vahinkoriskialueen suuruudesta ja karhuyksilöiden erilaisista liikkuvuuksista johtuen pyyntialueet voivat vaihdella.
 - b. Jos hakijalla on mahdollisuus skannata kartta A4-kokoisena, se kannattaa tehdä, sillä skannattu kartta jää myös hakijan omaan käyttöön, ja se on helppo toimittaa hakemuksen yhteydessä sähköpostilla. Toivottavia tiedostomuotoja (formaatteja) ovat pdf ja jpg (valitaan kuvan tallennuksen yhteydessä). Myös kartan valokuvaaminen digikameralla tai hyvälaatuisella kännykkäkameralla voi tulla kyseeseen.
 - c. Joskus hakijat ovat käyttäneet myös omien GPS-laitteidensa mukana tulleita ohjelmia ja toimittaneet pyyntialuekartan ja vahinkopisteet laitekohtaisella ohjelmalla tallennettuna. Näissä tapauksissa on hyvä huomata, että Suomen riistakeskuksella ei välttämättä ole ohjelmistoja kaikkien tallennusmuotojen avaamiseen.
 - d. Jos vahinkopaikat ovat tiedossa koordinaatteina, voi hakemukseen liittää mukaan listauksen vahingoista koordinaatteineen. Suomen riistakeskus pyytää näitä tietoja myös hakemusalueen kunnan toimivaltaiselta maaseutuelinkeinoviranomaiselta, mutta maaseutuelinkeinoviranomaisilla ei ole vielä tänä päivänä välttämättä kaikkien vahinkopaikkojen koordinaatteja. Kohdan a) mukainen esitystapa on täysin riittävä.
- 9) Hakijan allekirjoitus, paikka ja päiväys, jotka voivat olla myös sähköisesti.
- 10) Selvitys hakemuksen perusteena olevasta vahingosta ja arvio vahingon suuruudesta (€) tai selvitys hakemuksen muusta perusteesta. Tähän kohtaan selvitetään kaikki hakijan tiedossa olevat poikkeamisen kohteena olevan lajin aiheuttamat vahingot hakemusalueella mahdollisimman yksityiskohtaisesti. Hakemuksessa voi antaa tarkennettua vahinkotietoa kaikista niistä asioista, jotka hakijan näkökulmasta ovat merkityksellisiä. Erityistä huomiota tulee kiinnittää:
 - a. vahinkojen ajoittumiseen: esimerkiksi aikavälillä 1.4.-10.7.2012 yhteensä xx karhun hajottamaa mehiläispesää, joista aikavälillä 10.5.-10.7.2012 yhteensä x.
 - b. vahinkojen sijoittumiseen: koko xx kunnan alueella yhteensä xx karhun hajottamaa mehiläispesää, joista hakemusalueella x (vertaa kohdan 8 mukainen kartta)

- c. todettujen vahinkojen arvoon; esim. vahinkojen arvo hakemusajankohdan korvausarvoilla yhteensä xx xxx euroa.
- d. arvio muista poikkeuksen kohteena olevan lajin/yksilön aiheuttamista vahingoista ja/tai kuluista; esim. arvio vaikutuksista hunajatuottoon tai syyt miksi kaikkia alueen vahinkoja ei ole voitu todentaa; mahdollisesti lisätietona arvio hunajatuotosta koko vuonna hakemusalueella; vahinkojen tarkastamiseen ja korjaamiseen käytetyt resurssit (työ ja kustannus) sekä mahdollisesti vahinkojen ennaltaehkäisemisestä syntyneet kulut. Mikä on lisävahinkojen uhka ja jatkumisen todennäköisyys?
- 11) Selvitys hakemuksen kohteena olevan a) riistaeläinlajin (karhun) kannasta haetulla poikkeuslupa-alueella sekä b) riistaeläinlajin (karhun) yksilön/yksilöiden käyttäytymisestä haetulla poikkeuslupa-alueella. Tähän tietokenttään tulee selvittää montako kyseisen lajin yksilöä alueella on tiedossa, miten yksilö tai yksilöt ovat käyttäytyneet, sekä kuka/ketkä ovat tehneet havainnot. Jos yksilöiden iästä ja sukupuolesta on tietoa, myös se tieto on hyvä selvittää tässä. Jos hakijalla on tietoa alueella toimivien suurpetohavainnoitsijoiden, Metsähallituksen, RKTL:n tai Rajavartiolaitoksen työntekijöiden hakemusalueella tekemistä karhuhavainnoista, myös kaikki nämä tiedot antavat poikkeusluvan päätöksentekijälle päätöksenteon kannalta tärkeää lisätietoa.
- 12) Vahingon estämiseksi tehdyt toimenpiteet tai toimenpiteet, jotka poikkeusluvan sijasta voitaisiin toteuttaa. Tämä selvitystarve tulee suoraan 41 a §:n 1 momentista, joka alkaa: ”Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa suotuisan suojelun tason säilyttämistä lajin luontaisella esiintymisalueella, ...” Kohtaan tulee siis selvittää, onko vahinkojen estämiseksi tehty mitään toimenpiteitä tai onko niiden toteuttaminen mahdollista kyseisenä ajanhetkenä ja vallitsevissa olosuhteissa.
- 13) Muu selvitys. Tämä kohta, kuten kaikki aiemmat selvitystietokentät, on pakollinen. Tähän tietokenttään selvitetään vielä erikseen kohdassa 4) haettujen poikkeamistarpeiden, kuten kiellettyjen pyyntivälineiden (esim. auto/moottorikelkka/mönkijä/helikopteri) ja -menetelmien tarve. Lomakkeen toisella sivulla rastitetaan siis haettavat poikkeamistarpeet ja yksilöidään nämä, mutta niiden tarve määritellään tarkemmin tähän tietokenttään. Esimerkinluonteisesti voidaan todeta, että auton käyttö on tarpeen, jotta pyynti voidaan toteuttaa mahdollisimman tehokkaasti sen suojasta ja näin välttyä lisävahingoilta. Perusteluna voi olla myös mm. maasto-olosuhteet. Kaikkien haettujen poikkeusten osalta on perusteltava tarve niiden käyttöön.

Metsästyslain 41 a §

Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalla

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ahman, suden, karhun, saukon, ilveksen, euroopanmajavan, hallin, kirjohylkeen, itämeren norpan, hillerin, näädän ja metsäjäniksen pyydystämiseen tai tappamiseen:

- 1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;
- 2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;
- 3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai
- 4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla saaliiksi saatu susi, karhu, saukko, ilves ja ahma kuuluvat valtiolle ja ne on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

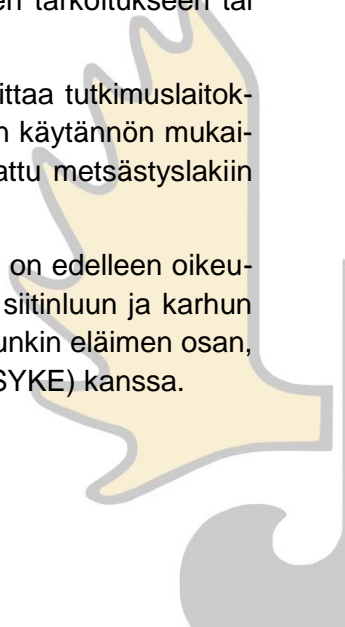
Edellä 3 momentissa tarkoitettu rauhoituksesta poikkeaminen voidaan järjestää poronhoitoalueella myös maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa määritellyn alueellisen kiintiön nojalla. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kiintiön myöntämisen edellytyksistä ja alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Suomen riistakeskus vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun rauhoituksesta poikkeamisen seurannasta.

Lisätietoja ja -ohjeita

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan ns. vahinkoperusteisella poikkeusluvalla saaliiksi saatu karhuyksilö kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Vahinkoperusteisella poikkeusluvalla saaliiksi saatu karhuyksilö pitää siis toimittaa tutkimuslaitokselle ns. karvoineen päivineen. Sitä Ei saa nylkeä eikä siitä saa enää aiemman käytännön mukaisesti itselleen esimerkiksi eläimen puhdistettua kalloa. Tämä säännös on kirjattu metsästyslakiin (ks. yllä).

Sen sijaan kannanhoidollisten poikkeuslupien yhteydessä poikkeusluvan haltija on edelleen oikeutettu saamaan itselleen eläimen nahan, kallon ja esim. karhun kohdalla myös siitinluun ja karhun lihat. Näiden kaupallista käyttöä säädellään CITES-sopimuksella. Näiltä osin (kunkin eläimen osan, kuten nahka, liha, kallo, siitinluu jne.) asioidaan Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) kanssa.

TIIVISTELMÄ

Suurpetojen pyyntiä koskevat säännökset ovat muuttuneet 1.3.2011. Uusien säännösten mukaan suurpedot ovat aina rauhoitettuja metsästyslain (615/1993) 37 §:n 3 momentin perusteella. Rauhoituksesta voidaan poiketa Suomen riistakeskuksen luvalla metsästyslain 41 §:n 1 momentin nojalla 41 a §:ssä säädetyin edellytyksin, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella.

Metsästyslain 41 a §:n 2 momentin mukaan poikkeusluvalla saaliiksi saatu susi, karhu, saukko, ilves tai ahma kuuluu valtiolle ja se on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle.

Metsästyslaissa säädetyistä poikkeusluvista annetun valtioneuvoston asetuksen (169/2011) 1 §:ssä säädetään poikkeusluvan hakemisesta, 2 §:ssä poikkeamisen edellytysten arvioinnista, 4 §:ssä riistaeläintä koskevan poikkeusluvan myöntämisestä ja lupamääräyksistä sekä 6 §:ssä poikkeuslupaan liittyvästä saaliin ilmoittamisvelvollisuudesta. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö on antanut asetukset suurimmista sallituista saalismääristä.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja -menetelmiä koskevista kielloista ja 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetyistä koiran kiinnipitovelvollisuudesta.

Lisätietoja:

erikoissuunnittelija Harri Norberg

Suomen riistakeskus

Vanamokatu 3D, 96500 Rovaniemi

Puh. 045 2748 730

Sähköposti: harri.norberg@riista.fi

Ohjeita löytyy myös osoitteesta: www.riista.fi

